

FISKERIDIREKTORATETS SMÅSKRIFTER 1976 NR. 4

FISKERILOVGIVNING

SÆRTRYKK FRA FISKETS GANG

OKTOBER—DESEMBER 1976

FISKERIDIREKTØREN

BERGEN 1977

INNHold

I FISKE OG FANGST

BESTEMMELSER OM UTØVELSEN AV

FISKE OG FANGST

	Side
Forskrifter om regulering av fisket etter havbrisling 1976	107
Forskrifter om forbud mot bruk av lys ved notfiske etter fisk i Hordaland fylke	107
Forbud mot trålfiske etter torsk nord for 62° N.Br. ..	108
Forskrifter om meldeplikt for norske skip	109
Regulering av trålfiske etter torsk nord for 62° N.Br.	110
Forskrifter om endring av § 11 i Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955 om saltvannsfiske- riene	111
Regulering av fisket i Det Nordvestlige Atlanterhav (ICNAF-området) i 1976	113

II FISKENS BEHANDLING OG TILVIRKNING

ALLMINNELIGE BESTEMMELSER

Forskrifter for merking av ferdigpakkede fiskevarer ..	113
--	-----

I FISKE OG FANGST

BESTEMMELSER OM UTØVELSEN AV FISKE OG FANGST

FORSKRIFTER OM REGULERING AV FISKET ETTER HAVBRISLING 1976.

Ved forskrifter av 21. desember 1976 har Fiskeridepartementet endret § 1, tredje ledd, i forskrifter av 19. desember 1975 om regulering av fisket etter havbrisling i 1976. Endringsforskriften trådte i kraft straks. Endringen går ut på at totalkvoten er øket fra 110 000 tonn til 123 300 tonn havbrisling. Frem til 4. oktober 1976 er det fisket vel 61 000 tonn havbrisling til oppmaling.

Etter endringen lyder forskriftene:

I medhold av § 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og kongelig resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 19. desember 1975 og den 21. september 1976 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å male opp brisling til olje og mel eller fange brisling for slik produksjon.

Fra dette forbud gjelder følgende unntak:

I tiden fra og med 5. januar 1976 til og med 31. desember 1976 er det tillatt å fiske inntil 123 300 tonn brisling for oppmaling i Nordsjøen utenfor fiskerigrensen og vest for en linje Lindesnes-Hanstholm.

Fiskeridirektøren kan fastsette tidsbegrensede fangstperioder og fordele totalkvoten på disse.

For fangster tatt innenfor fiskerigrensen og øst for linjen Lindesnes—Hanstholm, kan Fiskeridirektøren i

ekstraordinære tilfeller dispensere fra forbudet i første ledd.

§ 2.

Fiskeridirektøren bemyndiges til å utferdige forskrifter om blandingsfangster og nærmere regler om kontroll og gjennomføring av reguleringene.

§ 3.

Disse forskrifter trer i kraft 1. januar 1976. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 20. oktober 1975.

I medhold av § 1, 4. ledd, i ovennevnte forskrifter har Fiskeridirektøren den 27. september 1976 bestemt:

I.

I tiden 4. oktober til 31. desember 1976 er det tillatt å fange inntil 62 000 tonn havbrisling for oppmaling.

II.

Denne forskrift trer i kraft 27. september 1976.

FORSKRIFTER OM FORBUD MOT BRUK AV LYS VED NOTFISKE ETTER FISK I HORDALAND FYLKE

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og Kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeri-

departementet den 5. oktober 1976 bestemt:

I.

Det er forbudt i tiden fra og med 1. februar til og med 31. mars å bruke lys ved notfiske etter fisk, unntatt sild og brisling, i følgende områder i Hordaland fylke:

1. Håvikosen, Bømlo, sjøkart nr. 19: Nordenfor (innenfor) en rett linje fra Tungeneset (59°43,53' n.br. 5°19,33' o.l.) i rettviseende retning 090° over jernsøylen utenfor Tungenes til odden på østsiden av fjorden (59°43,53' n.br. 5°19,75' o.l.).

2. Trøytarosen, Bømlo, sjøkart nr. 19: Østenfor en rett linje fra nordvestpynten av Vordnes (59°44,5' n.br. 5°12,3' o.l.) i rettviseende retning 044° over Vordnesholmen lykt til sørpynt av Lamholmen (59°44,7' n.br. 5°12,8' o.l.).

3. Ålfjorden, Sveio kommune, sjøkart nr. 19: Innenfor i rett linje fra Buvikneset (59°31,7' n.br. 5°30,8' o.l.) rettviseende øst til Århamarneset.

4. Flakkavågen, Tysnes kommune, sjøkart nr. 20: Innenfor Trongsund bru og en rett linje fra Digraneset (59°54,83' n.br. 5°37,2' o.l.) rettviseende vest til Skorpo.

5. Geitanger — Kollveitosen, Fjell, sjøkart nr. 21: Sønnenfor en linje fra odden ved Ormevik (60°23,3' n.br. 5°03,4' o.l.) i rettviseende retning 054° over Geitanger til Brattholmen lykt (60°24,3' n.br. 5°06,1' o.l.) og herfra i rettviseende retning 136° til nordpynten

av Lille Sotra (60°23,9' n.br. 5°06,9' o.l.). I sør begrenses området av luftspennet mellom Store Sotra og Bildøen og strømmen mellom Bildøen og Lille Sotra.

6. Kjerregardsosen, Askøy, sjøkart nr. 23: Innenfor (østenfor) Risøy og Langøy, i sør innenfor (nordenfor) Langøysunds jernstake (60°28,3' n.br. 5°04,5' o.l.).

7. Fauskangerpollen, Askøy, sjøkart nr. 23: Innenfor (sønnenfor) Fauskangerstraumens jernstake (60°31,6' n.br. 5°02,3' o.l.).

II.

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til 1. april 1981. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 28. april 1975.

FORBUD MOT TRÅLFISKE ETTER TORSK NORD FOR 62° N.BR.

I medhold av § 1 i Fiskeridepartementets forskrifter av 3. mai og 26. august 1976 om regulering av fisket etter torsk nord for 62° n.br. i 1976 har Fiskeridirektøren den 18. november 1976 bestemt:

I

Fra og med 1. desember 1976 til og med 31. desember 1976 er det forbudt å fiske med trål etter torsk.

Uten hinder av forbudet i første ledd kan Fiskeridirektøren i spesielle tilfeller og etter begrunnet søknad gi til-

latelse til fortsatt fiske til trålfartøyer som ikke har kunnet fiske hele sin tildelte kvote av torsk for 1976 innen 1. desember.

II

Fartøyer som har oppbrukt sin torskekvote for 1976 kan ved trålfiske etter andre fiskeslag ved levering etter 30. november ha bifangst av torsk på inntil 20 prosent i vekt av ilandbrakt fangst. Denne adgang til å ha bifangst gjelder bare for en tur.

III

Disse forskrifter gjelder for fiske som utøves i området mellom 11° v.l. og 68°30' o.l. nord for en linje trukket fra 11° v.l. og 63° n.br. rettviseende øst til 4° v.l., derfra rettviseende sør til 62° n.br. og derfra rettviseende øst til norskekysten.

IV

Disse forskrifter trer i kraft 1. desember og gjelder til og med 31. desember 1976.

FORSKRIFTER OM MELDEPLIKT FOR NORSKE SKIP

Med hjemmel i § 42 i lov av 9.6.1903 om kontroll med skips sjødyktighet og § 300 i lov av 20.7.1893 om sjøfarten har Sjøfartsdirektoratet den 22. juli 1976 fastsatt følgende forskrifter om meldeplikt for norske skip:

§ 1. Definisjoner.

I disse forskrifter betyr:

Fjordfiske: Fiske og fangst i eller in-

nenfor den norske skjærgård der åpen havstrekning ikke er over 5 nautiske mil.

Kystfiske: Fiske og fangst innenfor 12 nautiske mil av den norske kyst.

Havfiske: Fiske og fangst utenfor 90 nautiske mil av den norske kyst, unntatt fiske og fangst i isfarvann.

Middelhavet: Havet øst for Gibraltarstredet.

Svartehavet: Havet øst for Bosporusstredet.

Liten kystfart: Fart på farvann på den norske kyst hvor de åpne havstrekninger er over 25 nautiske mil, dog aldri lenger ut fra kysten enn 20 nautiske mil av grunnlinjen, samt alle innenforliggende farvann.

Nord- og Østersjøfart: Farvannet vest for Hirtshals til og med den engelske kanal begrenset av en linje Brest-Cork, Irskesjøen og farvannet øst for 8° W lengde inntil 60° N bredde, samt Skagerrak øst for Hirtshals, Kattegat og Østersjøen iberegnet den botniske og finske bukt.

Oversjøisk fart:

1. Fart fra et kontinent til et annet over et av verdenshavene.
2. Fart i andre farvann enn nevnt i nr. 1 i denne paragraf hvor beregnet seilingstid mellom 2 anløpshavner overstiger 24 timer, unntatt reiser i Nord- og Østersjøfart.

Fiske- og fangstfartøy: Fartøy som brukes til å fange fisk, hval, sel, hvalross eller andre levedmidler fra sjøen.

Yrkesfartøy: Alle skip unntatt fiske- og fangstfartøyer og lystfartøyer.

§ 2. Anvendelse.

Disse forskrifter gis anvendelse for yrkesfartøy og for fiske- og fangstfartøy som er utstyrt med radiostasjon.

§ 3. Meldeplikt.

Yrkesfartøy uansett fartsområde samt fartøy som driver fangst eller fiske unntatt i Middelhavet og Svartehavet, skal ved følgende tilfeller gi melding til rederiet eller ansvarlig person eller instans i land, utpekt av rederi, fører eller høvedsmann:

1. Ved avgang fra og ankomst til havn. Unntatt fra denne plikt er:

1.1. Rutegående skip i liten kystfart eller mindre fart.

1.2. Fartøy som driver kyst- og fjordfiske.

1.3. Fraktfartøy i liten kystfart eller mindre fart hvor beregnet seilingstid mellom 2 anløpshavner ikke overstiger 12 timer.

2. Ved avvik fra den planlagte reise.

3. Ved alle uforutsette oppståtte hendelser under reisen når disse kan resultere i unødvendige leteaksjoner.

4. Ved forlengelse og forsinkelse av noen betydning under reisen.

§ 4. Melding uteblir.

Skipsføreren er ansvarlig for at melding blir sendt i samsvar med § 3. Der som det ikke er mulig å få sendt melding slik som § 3 krever, skal årsaken til dette føres i dekkdagbok eller radiodagbok.

§ 5. Deltakelse i AMVER.

Norske yrkesfartøyer i oversjøisk fart eller i ren kystfart på land utenfor Europa samt norske fiske- og fangstfartøyer som driver havfiske eller fiske og fangst i isfarvann, skal ha plikt til å delta i AMVER (Automated MUTUAL-assistance Vessels Rescue System).

§ 6. Avvik.

1. Sjøfartsdirektoratet kan under særlige forhold tillate avvik fra bestemmelsene i disse forskrifter når dette finnes forsvarlig for sikkerheten.

2. Sjøfartsdirektoratet kan i spesielle tilfelle stille andre krav enn de som er fastsatt i forskriftene.

§ 7. Straffebestemmelser.

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til den alminnelige borgerlige straffelov av 22. mai 1902 § 339 annet ledd så fremt ikke strengere straff i henhold til annen lovbestemmelse kommer til anvendelse.

§ 8. Ikrafttreden.

Disse forskrifter trer i kraft 1. september 1976.»

Meldeplikten er begrenset til skip som er utstyrt med radiostasjon, dvs. radiotelegrafstasjon og radiotelefonstasjon, inklusive VHF-telefon, jfr. § 2. Telefon og telegraf kan også benyttes.

REGULERING AV TRÅLFISKE ETTER TORSK NORD FOR 62° N. BR.

Fiskeridirektøren har den 30.11.1976 endret punkt II i forskriftene av 18.11.1976 slik at det kan fiskes et bestemt maksimalt kvantum torsk på 10 tonn rund vekt som bifangst i forbindelse med trålfiske etter andre fiskeslag.

Etter dette får Fiskeridirektørens forskrifter av 18.11.1976 om forbud mot

trålfiske etter torsk nord for 62° n.br. følgende ordlyd:

I medhold av § 1 i Fiskeridepartementets forskrifter av 3. mai og 26. august 1976 om regulering av fisket etter torsk nord for 62° n.br. i 1976 har Fiskeridirektøren den 18. og 30. november 1976 bestemt:

I.

Fra og med 1. desember 1976 til og med 31. desember 1976 er det forbudt å fiske med trål etter torsk.

Uten hinder av forbudet i første ledd kan Fiskeridirektøren i spesielle tilfeller og etter begrunnet søknad gi tillatelse til fortsatt fiske til trålfartøyer som ikke har kunnet fiske hele sin tildelte kvote av torsk for 1976 innen 1. desember.

II.

Fartøyer som har oppbrukt sin torsk-kvotet for 1976 kan ved trålfiske etter andre fiskeslag ved levering etter 30. november 1976 ha bifangst av torsk på inntil 20 prosent i vekt av ilandbrakt fangst. Dersom bifangst av torsk blir større enn 20 prosent må fisket avsluttes når torskquantumet utgjør maksimalt 10 tonn rund vekt. Denne adgang til å ha bifangst gjelder bare for en tur.

III.

Disse forskrifter gjelder for fiske som utøves i området mellom 11° v.l. og 68°30' o.l. nord for en linje trukket fra 11° v.l. og 63° n.br. rettvise øst til 4° v.l., derfra rettvise sør til 62° n.br. og derfra rettvise øst til norskekysten.

IV.

Disse forskrifter trer i kraft 1. desember og gjelder til og med 31. desember 1976.

FORSKRIFTER OM ENDRING AV § 11 I KRONPRINSREGEN-TENS RESOLUSJON AV 22. DESEMBER 1955 OM SALTVANNSFISKERIENE

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kongelig resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 19. november 1976 bestemt:

I.

§ 11 i Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955 om saltvannsfiskeriene skal lyde:

Det er forbudt å bruke eller ha om bord i fiskefartøyer snurrevad, trål eller annen not som slepes gjennom sjøen (bunntål og flytetål) hvis det i noen del av noten er mindre maskevidde enn fastsatt nedenfor:

1. I farvann Barentshavet, Spitsbergen, Bjørnøya, Norskehavet, Færøyane, Island, Øst-Grønland, Vest-Grønland, Labrador, Newfoundland, Nova Scotia og USA's østkyst begrenset mot sør av følgende linje: Breddegraden på 64° n.br. vestover til 4° v.l., derfra sørover langs meridianen til 60°30' n.br., derfra vestover langs breddegraden til 5° v.l., derfra sørover langs meridianen til 60° n.br., derfra vestover langs breddegraden til 18° v.l., derfra sørover langs meridianen til 48° n.br., derfra vestover langs breddegraden til 42° v.l., derfra sørover langs meridianen til 39° n.br., og derfra vestover langs denne breddegrad til fastlandet.

- a) 120 mm i trål av hamp, bomull, polyester og polyamid.
- b) 130 mm i trål av annet materiale enn nevnt under a).

c) 110 mm i snurrevad.

2. I farvann Norskehavet sønnenfor 64° n.br., Nordsjøen og området vest av De britiske øyer nordenfor 48° n.br. og østenfor 18° v.l. 80 mm i trål og snurrevad, uansett materiale.

Minste maskevidde skal være slik at når masken er strukket diagonalt i notens lengderetning, skal et flatt mål som er 2 mm tykt og som har den bredde som er nevnt ovenfor, lett kunne føres gjennom masken når noten er våt.

Det er forbudt å bruke noen som helst innretning som snører sammen eller på annen måte innsnevrer maskene. Det er dog adgang til å feste til undersiden av fiskeposen seilduk, nett eller annet materiale for å hindre slitasje. Denne seilduk m.v. skal være festet bare i forkant og langs sidene.

Videre er det tillatt for trålnøter med maskevidde på 120 mm eller mer og for trålnøter med mindre maskevidde enn 50 mm, jfr. 5. ledd, å feste et stykke not til fiskeposen for å hindre slitasje når:

a) dette notstykket, som skal være av samme materiale som fiskeposen, har en maskevidde som er det dobbelte av trålnotens maskevidde.

b) dette notstykket er festet til fiskeposen rundt alle fire sider på en slik måte at hver maske i notstykket faller sammen med 4 masker i fiskeposen.

Nøter med mindre maskevidde enn bestemt i punkt 1 og 2 kan brukes og has om bord under fiske etter makrell sild, sildartet fisk, lodde, sil, øyepål, smelt, ål, fjesing, kolmule, hestmakrell

(taggmakrell), polartorsk (ismort), strandreker, dypvannsreker, sjøkreps (bokstavhummer), muslinger eller andre skalldyr på betingelse av at maskevidden i fiskeposen ikke er større enn 50 mm og ikke mindre enn 16 mm, at redskapene ikke brukes til fangst av andre fiskearter og at fisk som er under fastsatt minstemål, jfr. § 3, og som måtte komme med fangsten, straks kastes over bord. I tiden 1. mars til 1. november er det under tobisfiske tillatt å bruke trål med mindre maskevidde enn 16 mm. I fangster tatt i områder sør for 64° n.br. kan likevel inntil 10 prosent i vekt av hver total landing eller del derav (over 100 kg) som ikke er bestemt til menneskeføde, bestå av undermåls fisk. Hvitting mellom 20 og 23 cm anses ikke som undermåls fisk i denne forbindelse. Likeledes kan i hver total landing i dette område inntil 20 prosent i vekt bestå av torsk, hyse og hvitting, som bifangster. Endelig er det under tobisfiske med trål under 16 mm maskevidde forbudt å ha mer enn 10 prosent av fangsten av andre fiskearter.

Ved fiske med småmasket trål etter de arter som er nevnt i forrige ledd er det tillatt å nytte utvendig på fiskeposen et forsterkningsnett av sterkere materiale enn fiskeposen og med en minste maskevidde på 80 mm.

Bestemmelsene i denne paragraf kommer ikke til anvendelse på fiskeriundersøkelser som iverksettes av staten i forskningsøyemed.

II.

Denne forskrift trer i kraft 1. desember 1976.

REGULERING AV FISKET I DET NORDVESTLIGE ATLANTERHAV (ICNAF- OMRÅDET) I 1976

Den norske torskekvote for 1976 på 2500 tonn rund vekt i underområdet 1 (ved Vest-Grønland) innenfor området som omfattes av Den internasjonale

konvensjon for fisket i det nordvestlige Atlanterhav er nå på det nærmeste oppfisket.

Etter dette stoppes torskefisket i nevnte underområde fra den 12. desember d.å. kl. 24.00, jfr. kongelig resolusjon av 24. november 1972.

II FISKENS BEHANDLING OG TILVIRKNING ALMINNELIGE BESTEMMELSER

FORSKRIFTER FOR MERKING AV FERDIGPAKKEDE FISKE- VARER

I medhold av kongelig resolusjon av 8. april 1960 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer, har Fiskeridepartementet 11. november 1976 fastsatt generelle forskrifter for merking av ferdigpakke- de fiskevarer for omsetning til innenlandsk forbruk.

Merkebestemmelsene gjelder for innenlandsk salg til forbruker av ferdigpakke- de fiskevarer med en totalvekt uten pakning på 40 gram eller mer. I forskriftene er det gitt pålegg om at fiskevarene skal merkes med fiskevarens navn, bestanddelenes navn, varens vekt og eventuelt antall, holdbarhet og oppbevaringsmåte når den er av betydning for varens holdbarhet. Fiskevarer som innføres til landet i ferdigpakket stand skal være merket med pakkerens (produsentens) fulle navn og adresse, dessuten opprinnelseslandet, og eventuelt også importørens navn og adresse.

Forskriftene har i alt 10 paragrafer. Disse omfatter følgende:

- § 1: Definisjoner
- § 2: Forskriftenes omfang
- § 3: Merkeplikt
- § 4: Dispensasjon
- § 5: Fiskevarens navn
- § 6: Fiskevarens sammensetning
- § 7: Mengdeinnhold
- § 8: Holdbarhet
- § 9: Utilstrekkelig og uriktig merking
- § 10: Ikrafttreden

Av de detaljerte bestemmelsene kan kort nevnes at fiskevarens nettovekt på tidspunktet for pakking skal angis, videre skal fiskevarens holdbarhet normalt angis ved siste forbruksdag. Produkter som ikke er tilstrekkelig merket eller uriktig merket må ikke frembys til salg.

Forskriftene trer i kraft straks. Enkelte bestemmelser som gjelder holdbarhetsmerking trer i kraft senere.

De fullstendige forskriftene kan fås ved å henvende seg til Fiskeridirektoratets avdeling for kvalitetskontroll, Bergen, eller til avdelingens distriktskontorer.

A.s John Griegs Boktrykkeri, Bergen.